

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
Навчально-науковий інститут управління, економіки та бізнесу
GDAŃSK UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

МАУП

Матеріали
III Міжнародної науково-практичної
конференції
“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ
ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2025 р.

Київ
2025

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:

Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:

Семенець-Орлова Інна Андріївна – директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;

Каліна Ірина Іванівна – заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:

Братусь Ганна Анатоліївна – завідувач кафедри управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Дмитренко Геннадій Анатолійович – почесний професор кафедри економіки бізнесу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кришталь Галина Олександрівна – завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кривоберець Марина Миколаївна – завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;

Мазур Юлія Володимирівна – декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 9 від 29.10.25)*

III Міжнародна науково-практична конференція “Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу”: зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2025 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 512 с.

ISBN 978-617-02-0419-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

Левченко Микола Олексійович

Стратегічна підтримка керівництва як ключовий чинник ефективного впровадження інноваційних технологій у сфері туристичної діяльності 98

Кононенко Катерина Геннадіївна

Туристичний бізнес України в умовах глобалізації: стратегії збереження ідентичності 100

Санченко Алевтина Євгенівна

Транспонування директив ЄС до національного законодавства для впровадження інноваційних підходів у сфері сталого корпоративного управління 104

Охрімчук Анастасія Максимівна, Червінська Любов Петрівна

Використання інтелектуальних CRM-систем: як бізнесу краще розуміти клієнтів 109

Лигирда Анастасія Василівна

Особливості споживчої поведінки під впливом цифрових технологій 111

Чмир Ярослав Ігорович, Попович Ліана Михайлівна

Роль громадських організацій у формуванні соціальної та гуманітарної політики в Україні 116

Чмир Ярослав Ігорович, Морозов Володимир Леонідович

Партнерство держави та громадянського суспільства у забезпеченні соціальної справедливості 118

Чмир Ярослав Ігорович, Плахотний Андрій Юрійович

Громадянська активність як чинник модернізації гуманітарної політики держави 121

Чмир Ярослав Ігорович, Дацюк Каріне Арутюнівна

Інституційна взаємодія органів влади та НУО у реалізації соціальних програм . 123

Середюк Катерина Володимирівна, Гудович Олена Володимирівна

Інноваційні підходи у сучасному фармацевтичному бізнесі: біотехнології, цифровізація, нанотехнології 125

Середюк Катерина Володимирівна

Інтелектуалізація управління бізнес-процесами як фактор цифрової модернізації економіки 128

Кривоберець Марина Миколаївна

Цифровізація як стратегічний інструмент підвищення конкурентоспроможності туристичного бізнесу 131

Башинська Марина Ігорівна

Роль цифрових фінансових інновацій в оптимізації міжнародних туристичних операцій 133

Сичов Олександр Володимирович

Інноваційний потенціал малого та середнього підприємництва країн Європейського Союзу та можливості його використання для України..... 135

Гетьман Тетяна Віталіївна, Кривоберець Марина Миколаївна

Інноваційні цифрові технології в розвитку туристичного бізнесу України..... 138

ГРОМАДЯНСЬКА АКТИВНІСТЬ ЯК ЧИННИК МОДЕРНІЗАЦІЇ ГУМАНІТАРНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

У сучасний період трансформації українського суспільства, зокрема в умовах повномасштабної війни з Російською Федерацією та курсу на європейську інтеграцію, громадянська активність стає одним із ключових чинників оновлення гуманітарної політики держави. Активність громадян, що реалізується через волонтерські рухи, громадські організації (ГО) та інші ініціативи, сприяє модернізації механізмів державного управління у гуманітарній сфері, забезпечуючи ефективне реагування на кризові ситуації, дотримання прав людини та розвиток людського потенціалу. Гуманітарна політика при цьому розглядається як комплекс державних заходів, спрямованих на збереження культурної спадщини, розвиток освіти, охорони здоров'я й соціального захисту, а також формування національної ідентичності та демократичних цінностей.

У даній тезі досліджується вплив громадянської активності на модернізацію гуманітарної політики України, зокрема механізми взаємодії між державою та громадянським суспільством, приклади ефективних ініціатив, основні виклики та напрями розвитку. Метою є з'ясування, яким чином громадська активність підсилює державні зусилля у сфері гуманітарної політики, зокрема щодо підтримки внутрішньо переміщених осіб (ВПО), ветеранів та інших вразливих категорій населення. Під час війни така активність набуває особливої ваги, оскільки волонтерські організації нерідко компенсують обмежені можливості державних структур.

Громадянська активність виступає каталізатором суспільних змін, стимулює самоорганізацію населення, моніторинг рішень влади та адвокацію реформ у гуманітарній сфері. Громадські організації та волонтери беруть участь у формуванні політики, здійснюють гуманітарні програми й сприяють розвитку громадянських цінностей. Зокрема, у 2023 році участь громадських інституцій у процесах оновлення гуманітарної політики підвищила рівень суспільної стійкості та стала важливим чинником протидії гібридним загрозам [1]. ГО також реалізують проекти з психологічної підтримки ВПО та ветеранів, що узгоджується з Постановою Кабінету Міністрів України № 214 від 7 березня 2022 року щодо продовження соціальної допомоги.

Держава, зі свого боку, створює правові та інституційні умови для інтеграції громадянської активності у гуманітарну політику. Закон України № 2193-IX від 14 квітня 2022 р. розширює повноваження громадських об'єднань у період воєнного стану, дозволяючи використання цифрових інструментів для верифікації даних і прискорення надання допомоги. Прикладом є діяльність Міжвідомчої робочої групи, створеної на підставі Постанови № 519 від 29 квітня 2022 р., де волонтери беруть участь у координації логістики гуманітарних вантажів у зонах бойових дій.

Співпраця громадянського суспільства та держави проявляється у спільних культурно-соціальних ініціативах, таких як проєкт “Труханівська Січ”, який об'єднує представників влади, активістів і громадян задля міжрегіонального діалогу та посилення суспільної єдності. Крім того, українські ГО активно взаємодіють із міжнародними партнерами — UNICEF, Médecins Sans Frontières та іншими організаціями — у сфері освіти, охорони здоров'я та соціальної реабілітації, сприяючи інтеграції гуманітарних практик у європейський контекст.

Попри значні досягнення, громадянська активність стикається з низкою проблем, серед яких — бюрократичні бар'єри, слабка координація між різними структурами та нестача фінансових ресурсів. Як показують дослідження 2016 року, розвиток громадянського суспільства є ключовим чинником демократичної модернізації, однак вимагає усунення інституційних перешкод [2]. У воєнних умовах ці труднощі посилюються, зокрема через логістичні та ресурсні обмеження. Тому необхідно вдосконалити механізми фінансування, зменшити бюрократичне навантаження й розширити можливості участі громадян у процесі прийняття рішень.

Подальші перспективи пов'язані з утвердженням громадянської активності як повноправного суб'єкта політичного процесу, впровадженням європейських принципів відкритості, прозорості та цифрової взаємодії. В умовах євроінтеграції, яку підтримує близько 80 % українців, громадські ініціативи здатні гармонізувати національне законодавство із нормами ЄС [3]. Успішна реалізація реформ у сферах освіти, культури та соціального захисту безпосередньо залежатиме від рівня взаємодії держави з громадянським суспільством.

Отже, громадянська активність виступає рушійною силою модернізації гуманітарної політики України. Вона забезпечує адаптацію до кризових викликів, сприяє захисту прав людини, розвитку демократичних цінностей і посиленню суспільної стійкості. Підвищення ефективності такої взаємодії можливе за умови подолання бюрократичних перепон, розширення партнерства та використання інноваційних механізмів комунікації. У перспективі громадянська активність стане фундаментом для побудови гуманітарної політики європейського зразка, а її вплив на післявоєнну відбудову країни потребує подальших досліджень.

Література

1. *Присяжнюк С.* Модернізація механізмів реалізації гуманітарної політики України. *Вісник Львів. ун-ту.* Серія “Філософсько-політологічні студії”. 2023. Вип. 51.

2. *Матійчик А. В.* Самоорганізація громадянського суспільства як чинник демократичної модернізації політичної системи України : автореф. дис. ... канд. політ. наук. Львів : Львівський національний ун-т ім. Івана Франка, 2016.
3. *Горбатюк С.* Концептуалізація моделі гуманітарної політики в Україні на сучасному етапі реформ. *Ефективність державного управління*. 2018. Вип. 2 (55). Ч. 1.

ЧМИР Ярослав Ігорович

PhD, доцент кафедри публічного адміністрування

ДАЦЮК Каріне Арутюнівна

здобувачка другого (магістерського) рівня

Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу

Міжрегіональної Академії управління персоналом

ІНСТИТУЦІЙНА ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА НУО У РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНИХ ПРОГРАМ

В умовах трансформації українського суспільства, що відбувається під впливом повномасштабної війни з Росією та орієнтації на європейські стандарти, особливого значення набуває інституційна взаємодія між органами державної влади та неурядовими організаціями (НУО). Таке партнерство стає основою ефективної реалізації соціальних програм, спрямованих на підтримку найбільш уразливих верств населення. НУО, як активний елемент громадянського суспільства, відіграють роль посередників між державою і громадянами, беручи участь у забезпеченні соціального захисту, подоланні нерівності та розв'язанні актуальних суспільних проблем. Соціальні програми у цьому контексті виступають комплексом дій і рішень, спрямованих на зменшення соціальної напруги, підтримку внутрішньо переміщених осіб (ВПО), ветеранів, осіб з інвалідністю та інших категорій громадян шляхом ефективного використання ресурсів і координації зусиль між інституціями.

У даній тезі розглядаються механізми інституційної взаємодії органів влади та НУО у процесі реалізації соціальних програм, а також аналізуються основні форми співпраці, ключові проблеми й можливості розвитку. Метою дослідження є з'ясування того, як спільна діяльність державних структур і НУО сприяє підвищенню результативності соціальних ініціатив, особливо в умовах обмежених державних ресурсів під час воєнного стану. У кризовий період саме неурядові організації часто беруть на себе оперативні функції, забезпечуючи надання допомоги населенню в зонах бойових дій та на деокупованих територіях.

Інституційна взаємодія передбачає партнерську модель співпраці, де НУО виконують функції моніторингу, адвокації та безпосереднього надання